

[Kofod-Svendsen]

Når regeringen har opstillet den formulering: »det udgiftspolitiske måltal skal fastholdes«, ville det være meget interessant at vide, hvad der i grunden bestemmer det udgiftspolitiske måltal. I § 38 står der børnefamilieydelsen, men sådan som den er formuleret som en udgift, svarer den jo til en skattelettelse. Det vil vel sige, at hvis man finder midler til at give lidt mere i børnecheck, er det en form for skattelettelse, der ikke øger det udgiftspolitiske måltal? Nu spørger jeg sådan rent filosofisk opklarende, for det udgiftspolitiske måltal er 235 mia. kr., men børnechecken, som står under skatter og afgifter, er helt uafhængig af det udgiftspolitiske måltal. Det må vel omvendt betyde, at stiller vi fra Kristeligt Folkepartis side et forslag, som netop vil styrke børnefamilierne også økonomisk, er det udtryk for, at vi hjælper til skattelettelser uden at overskride det udgiftspolitiske måltal.

Det må være en rigtig filosofi, og det får mig til at overveje, om man ikke, ikke mindst over for børnefamilien, i de sidste måneder inden de venter den glædelige begivenhed, burde tænke lidt på at byde den nye borger velkommen med en lille håndsrækning. Jeg skal ikke her gå ind i helt konkrete forslag, men jeg kunne forestille mig en beløbsramme af størrelsesordenen 100 mio. kr. Men tankemæssigt, ideologisk må det være en skattelettelse, som ikke berører det udgiftspolitiske måltal. Det håber jeg er en rigtig forståelse.

Så vil jeg yderligere nævne et par områder, som vi er optaget af i Kristeligt Folkeparti. Det ene er efterskoleområdet. Vi oplever en glædelig tilgang til efterskolerne, og derfor er vi kede af, at regeringen vil spare på dette område. Der vil vi komme med mange konkrete spareforslag på kulturministerens område for at overfinansiere – vi skal nok levere overfinansiering – for at efterskolerne ikke får ringere vilkår, blot fordi der er overordentlig mange danske familier, der satses på en efterskoleløsning. Der synes vi der sker en fejlprioritering; bl. a. mener vi, at fifty-fifty-ordningen i filmloven er et af de vildskud, som passende kunne fjernes, og vi skal også nok komme med andre forslag.

Det sidste, jeg vil nævne, er private hospitaler. Hvis vi får drevet de private hospitaler ud, som har en høj kvalitet og er patientvenlige, tror jeg, det vil være en af de meget kortsigtede besparelser. Det vil vi også annoncere at vi vil have ind i finanslovdebatten.

Ellers vil jeg sige generelt: Mange af de betragtninger, som fru Mimi Jakobsen fremførte, er jeg enig i – også det sidste med hensyn til at give mulighed for, at momsregistrerede virksomheders arbejde bliver fradragsberettiget; det tror jeg også der er noget perspektiv i. Men også andre af de betragtninger, som blev fremført, er vi enige i, og dem vil jeg bare udtrykke min støtte til.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

For næsten to timer siden spurgte jeg i mit indlæg, om det kun var regeringen, der havde det privilegium at give forskellige udgifter og indtægter omvendt fortegn og dermed havde ret til f.eks. at sætte flere udgifter på finansloven, hvis man blot kalder det negative indtægter. Det har vi ikke fået svar på endnu, men her var jo allerede fra Kristeligt Folkeparti et eksempel på, hvordan man gerne vil have nogle flere udgifter, men, da det udgiftspolitiske måltal åbenbart skal holdes – hvad vi er enige i – i stedet for vil kontere det som en negativ indtægt.

Allerede på finanslovsforslaget, som det foreligger i øjeblikket, er der ca. 28 mia. kr., der har omvendt fortegn. Nogle af de største poster er DSB, hvis store udgift er konteret som en negativ indtægt, og Post- og Telegrafvæsenet, hvis store overskud er konteret som en negativ udgift. Men det er jo altså noget rod, for når alt kommer til alt, så er det at forhøje børnechecken en udgift. Det kan godt være, Kristeligt Folkeparti siger: Jamen det er jo bare skatterne, der ikke bliver så høje. Når man ellers taler om, at der er nogle skattespekulanter osv., som udnytter skattelovgivningen, så fosser milliarderne jo ud af statskassen. Vel gør de ej, der fosser ikke så mange ind, men der fosser ikke nogen ud. Men når Kristeligt Folkeparti gerne vil have børnechecken sat op, er det en dum måde at gøre det på, for naboen kommer til at betale mere end den tusindkroneseddel eller hundredkroneseddel, børnechecken skulle forhøjes med, for det koster noget at administrere det.

Hvis man endelig vil ind på den tankegang, ville det derfor rent faktisk være meget bedre at give folk et skattefradrag end at give dem et tilskud, for så slipper man for administrationsomkostningen, eller også at bede naboerne om at gå rundt og udveksle hundredkronesedler